

# POKROK ZÁPADA

Založen XXXI.

OMAHA, NEBR., VE STŘEDU DNE 21. KVĚTNA 1902.

ČÍSLO 42.

## Celému obyvatelstvu ve Fort de France. Rozšířena zpráva.

Zděšení obyvatelstva ve Fort de France.

Lidští krkavci olupují mrtvolky.

Když se myslelo již, že sopka Mont Pelee se vybuchla, tu v noci dne 16. května počala znovu sopiti a tento výbuch způsobil hrozné zděšení všeho obyvatelstva na ostrově.

Mezi 10. a 11. hodinou v noci obrovské plameňky vyšlely ze sopky a za nimi následoval slabý záchrán země. Ráno pak ze sopky vystupovaly krvavé páry, z nichž částečně probleskly také plamené jazyky. Tato nová činnost sopky byla provázena též deštěm žhavého popela, který trval 20 minut. Obyvatelé z distriktu Lorrain, Marigot, Sainte Marie, a La Trinite prchali zděšením ku břehům moře. Žhavý dešť popela zasíhal až do města Basse Point a ze sopky vytekal proud lávy, 500 metrů široký, podél řeky Blanche.

V sopce vytvořen byl nový kráter, z něhož sídlá oheň. V noci na sobotu ze sopky ozvaly se výbuchy podobající se burácení hromu a na to hned začal padat dešť kamení, který zasáhl i město Fort de France.

V městě St. Pierre zatčeno bylo 50 lidských krkavců, kteří olupovali mrtvolky a každá z těchto hýbn byla odsouzena na pět roků do žaláře. Když byli tyto zločinci přivedeni do Fort de France, tu je obyvatelstvo chtělo lynčovat.

Městečko Boury, ležící poblíž St. Pierre, bylo obyvatelstvem opuštěno, poněvadž zápach z dosud nepochovanými hnilých mrtvol byl tak odporným, že ho lidé nemohli snést.

Místogovernér L. Huerre, aby zabránil loupění města a mrtvol, postavil zvláštní vojenskou stráž kolem a až dosud zatčeno bylo 81 těchto hýbn, mezi nimi bylo také 11 žen. Několik těchto hýbn bylo také zastřeleno zrovna v tom okamžiku, když olupovali mrtvolky. V pátek bylo odsouzeno pro hnušnou tyto loupeže 27 mužů a 7 žen, tyto vesměs psalány na 3 roky do vězení. Generální návládní se však domnívá, že jsou tyto tresty příliš nízké a chce podati protest k apelantnímu soudu do Paříže.

Francouzský křižák Suchet, na jehož palubě se našel místogovernér L. Huerre a hlavní štábní lékař Lydin, vydal se na cestu kolem severního pobřeží, aby poskytl pomoci a potraviny obyvatelstvu, které se tam nacházelo, jak jsme již dříve oznámili, v horách. Parník plul velmi opatrně a zároveň měl moře kolem pobřeží, aby zůstávaly byly změny, které se tam udály po sopečném výbuchu. Na některém místě nemohl se doměrit hloubky, na jiných místech nalezena opět úskalí, která tam dříve nebyla. Když parník Suchet dorazil do Basse Pointe, tu mnoho lidí skočilo do moře a plavalo k parníku prosíce, aby byli přijati na palubu, avšak poněvadž byla loď přeplněna, tu kapitán nemohl k tomu svoliti, avšak slíbil dávám zůstat na palubě, aby přijeli do později. Potraviny byly rozděleny obyvatelstvu kolem řeky Blanche, která jest úplně pokryta bílým nakupeným deštěm popela.

Kapitán McLean, velitel amerického křižáku Cincinnati, komandant Gilmore a konsul Ayme odebrali se v sobotu s průvodcem do St. Pierre, aby zde pátrali po mrtvole amerického konsula Prentise a po mrtvolách členů jeho rodiny. Průvodci nalezli zřehociny budovy amerického konsulu a když dělníci počali v těchto zřehocinách hledati, tu nalezli mnoho stříbrného stolního náčiní se značkou M. Ve dvoje nalezena byla mrtvola, vlastně opálené zbytky nějakého muže, ale nebylo možno zjistiti, zdali to byl konsul Prentis. Zdá se, že mrtvola byla pohlcena mořem.

Maličký tento ostrovec posledním výbuchem sopky ztratil na své rozloze, neboť značná část byla pohlcena mořem, ale mnohdy zůstalo ve vlnách oceánu, to teprve bude možno zjistiti úředním vyšetřením. Avšak poděl celého pobřeží zmizelo v moři na některých místech 50 stop půdy, na jednom dokonce skoro 2 míle. Francouzská kabelová loď Pon-yerquertier učinila několik zkušebných měření hloubky moře a při tom shledáno, že kde dříve byla hloubka až jedné míle, tam nyní jest sotva jedna osmina.

Dopisovatel jednoho anglického časopisu proniknul kořím zpusťšenou krajinou až na pět mil k dosud zuřící sopce La Soufriere a shledal, že celá krajina byla pokryta popelem na několik stop výše.

Mnoho lidí zahynulo při tomto sopečném výbuchu, nebude nikdy zjištěno, ale jest to rozhodně více nežli 2000. Více nežli 1300 nalezených mrtvol bylo již pohřbeno a po dalších se pátrá. Mnohé nebudou vůbec nalezeny, neboť pokrývá je vrstva popela a lávy. Na celé severní polovici ostrova nelze spatřiti nic zeleného a všechny stromy byly vyvráceny a zničeny.

Ulice města Georgetownu pokrývá několik stop šedého popela, podobajícího se sněhovým závějím. Na střeších některých domů spočívala tak velká tíha sopečného toho popela, že se prolomily.

V nemocnicích Georgetownu jest několik set lidí poraněných, z nichž ani čtvrtina nebude zachována na živu. Na ostrově Martinique bylo sice zabito více lidí, ale na ostrově St. Vincent byla zpusťšena mnohem větší část ostrova.

Od půlnoci v úterý sopka La Soufriere více nehouf. Vulkanické jezero, které leželo v kotlině na vrcholu sopky, úplně zmizelo a na místě něho nalezá se tam nyní jezero lávy, z něhož vychází omamující sirný zápach. Před tím, nežli se sopka utišila, tu z trhlín i krateru sopky vystupovaly horké, čísné páry, uvnitř sopky bylo slyšeti temné dunění a páda se okamžitě zachvívala. Později z krateru vystupovaly husté mraky kouře a v tu chvíli se syčící horkých par a kouř a páry ty sestupovaly do údolí a rostly až zahaly konečně celý ostrov v podivný, šedý, neproniknutelný závoj.

Sirný zápach, který panuje dosud po celém ostrově, účinkuje zhoršena a zpusťšuje mnoho nemocí. Lékaři nestáčí k ošetření všech nemocných a také nemocní nemohou je pojmuti a značná část jich musela být umístěna ve stanech. V celku bylo pokryto lávou 16 čtverečných mil a na této rozloze nelze nic více pěstovati. Nejvíce utrpělo a dosud trpí obyvatelstvo okruhu Carib, kde ještě leží tisíce kusů padlého dobytka a sta lidských mrtvol nepochováno a zá-pach ten otravuje vzduch na celé míle do okolí.

V malé farmě, jejíž vsutiny byly právě nalezeny, leželo 87 lidských mrtvol ve stavu největší hořoby a žádný z těchto nešťastníků nemohl být poznán. V obydlí jednoho feditele cukerné plantáže nalezeno třicet pět mrtvol ležících vesměs na jedné hromadě. Někteří poranění byli přivezení z tohoto okruhu do nemocnice, majice rozbité lebky kamezím, které přišlo ze sopky. Láva rozlítá po ostrově jest dosud horká. Ferdinand Clerc, milionář a mayor města Trinite, jest jeden z těch nemožných, kteří byli svědky výbuchu sopky Mont Pelee a šťastnou náhodou se zachránili. O hrozné své zkušenosti z minulých dnů praví toto: "Časné z rána dne 8. května slyšel jsem ústřední dunění v sopce. Barometr umístěný v mé pracovně mě upozornil, že se stane nějaký hrozný převrat v přírodě a proto jsem dal rozkaz, aby byli ihned mezi zaplazení do svých buggů a jakmile se to stalo, tu jsem vzal ženu a své čtyři děti a tryskem jsem ujížděl z města. Na cestě jsem varoval všechny své přátele, ale žádný mě nechtěl uposlechnouti. Mluvil jsem také s americkým konsulem Prentisem a radil jsem mu, aby bez meškání uprchnul, ale on mi odvětil se smíchem, že se ničeho nebojí a že zůstane. Když jsem dorazil do Morre Rouge, tu jsem zaslechl děsný, ohromující výbuch a obrátiv se směrem k St. Pierre, spatřil jsem vyraziti obrovský plamen ze sopky, který se hnál k městu a toto zaplavil. Celá katastrofa netrvala déle nežli 2 minuty."

Ostrov Martinique. V neděli večer obyvatelstvo v městě Fort de France bylo uvřeženo v hroznou paniku novými výbuchy sopky Pelee a následkem

toho nejpřednější a nejzávažnější občané tohoto města dopravily své rodiny na paluby různých lodí nalezájících se v přístavu, aby zde zůstaly tak dlouho, pokud nemine nebezpečí.

Patnáct výbuchů událo se v oně noci a ty byly provázeny blýskotem, který osvětloval celý ostrov a sopka počala chrliti lávu a popel a drobný mekanický prach přšel celý deň na město Fort de France, což právě vzbudilo takový postřach.

Krater sopky Mont Pelee byl zahalen v neproniknutelný mrak černého kouře. Prohlašuje se, že městečko St. Marie bylo žhavým popelem zapáleno, ale zpráva tato nemohla být ještě zjištěna.

Kapitán Cantell, který navštívil anglický parník Roddam, který jediný ze všech lodí vyvázal z přístavu u St. Pierre, když sopka počala bouřiti, až při tom celá jeho posádka skoro byla zahubena, vypravuje o své návštěvě tyto podrobnosti:

"Roddam byl celý pokryt vrstvou modřelého popela, který vypadal jako cement. Na některých místech ležely až dvě stopy tohoto popela, který padal na parník červeně žhavý a okamžitě zapálil všechno, co bylo hollavé a každý lodník galezající se na palubě byl spálen úplně, jak dokazují ohořelé zbytky kostí, které byly na palubě nalezeny. Všechno lanová, plachty, žebřiky atd. bylo tímto žhavým popelem zničeno a vršky stožárů byly uplány. Okna byla rozbita, vymáčkuta tlakem a kabiny byly naplněny také popelem. Z celé posádky zachránilo se jen několik mužů, až i ti byli popáleni.

Celá loď měla děsný vzhled a vyhlížela jako by byla utonula v lávě a byla odtud vytazena. Byla téměř úplně rozbita až na špičky, která proto, že zhotovena byla ze železa, přežila tuto katastrofu.

Dozvěděv se, že kapitán Roddamu, Freeman, nalezá se v hotelu Felite, kde jest ošetřován několika lékaři, spěchal jsem ho navštívit. Když jsem vstoupil do jeho pokoje, tu jsem se děsně zaleknul, spatřiv, jak ubohý kapitán byl zolačen. Celá jeho tvář byla spálena do hněda a na některých místech maso odpadalo mu až od kostí. Obě jeho ruce byly obaleny v bandáže a spočívaly na polštářích, neboť nemohl s nimi hnouti. Oči jeho byly zavěšeny a když jsem se mu představil, tu mi slabým hlasem počal líčiti katastrofu, jejíž byl nešťastným svědkem.

"Roddam nalezá se v přístavu sotva asi hodinu," pravil, "když výbuch sopky se udál. V tom okamžiku mluvil jsem právě s agentem naší linie, který byl v malé lodici u boku Roddamu a po výbuchu obrovský mrak blížil se k přístavu s děsnou rychlostí a zahálil naši loď v úplné temno. Z mraku toho šlehalo plameny, které zachycovaly všechno hollavé a celá posádka bolesti šílená běhala po palubě. Na palubě naleželo se v té době také dělníci, kteří přišli nám pomoc vykládati náš náklad a v celku bylo v té době na palubě asi 42 lidí. Z těchto pouze 6 katastrofu tu přežilo. A rány jich jsou tak hrozné, že jim smrt hrozí každým okamžikem. Peklo nemůže být horší nežli to, co my jsme prožili. Seškolil jsem do přední kabiny, avšak i sem vniknul ten žhavý oheň. Když loď byla oním mrakem zasazena, tu se skoro převrátila. To trvalo několik minut, ale dešť žhavého popela trval déle nežli hodinu.

Jakmile jsem se poněkud z prvého zděšení vzpamatoval, dal jsem inženýrům rozkaz ku spuštění strojů a sám jsem spěchal ke kormidlu, abych loď řídil. Kormidlo bylo však zastaveno lávou a tu jsem se snažil řídit loď aspoň přímou, by co nejdříve unikla z přístavu; byla to však těžká práce a nálezem byl bych vrazil do parníku Roraima, který se naleal úplně v plamenech. Na palubě jeho viděl jsem lidi lomiti rukama, někteří klesli zasaženi plameny, jiní seškáklí do vody, která byla vařící a smrt jejich musela být okamžitá.

Po nějaké době se kolem vyjasnilo a tu jsem teprve se ohlédl směrem k městu. Co jsem tam spatřil, nedá se popsatí. Lidé tam leželi v hromadách, svlečejíce se na žhavé lávě, která je zalávala. Nemohl jsem pohled ten snést a pospíchal jsem, abych se dostal s Roddamem do St. Lucie, a s pomocí dvou strojníků, dvou námořníků a lodního tesaře, jsem loď dopravil do tamního přístavu. Hlavní strojník zahynul straš-

livou smrtí. Hořící padající láva ho zasáhla a celá polovice hlavy mu byla upálena."

Cantell k tomuto líčení kapitána dodává, že chování tohoto bylo obdivuhodné a že zachoval se tak hrdině, že jmenováno jest v dějinných čestném místě. Až trpěl nevyšší snůžkou, tu doraziv do přístavu u St. Lucie, prosil dříve o pomoc pro své lodníky, nežli pro sebe.

## Z POLITICKÉHO SVĚTA.

### Z Washingtonu.

Otevření rezervací v jižní Dakotě a v Idaho. — Boj proti trustům.

Poněvadž se loterie na domovní osvědčila jako nejspřavedlivější, tu bylo sekretérem vnitřního rozhdnutí, že domoviny na rezervaci v jižní Dakotě zadány budou stejným způsobem. V této rezervaci, nazývající se Rosebud, která byla vládou od Indianů zakoupena, nalézá se asi 300,000 akrů půdy, jež skoro všechna jest úrodná a proto budou domoviny v této rezervaci hledány. Tamněk vnitřní, Hitchcock, již činí přípravy k otevření této rezervace. Nejdříve se rozdělí náležející všechny pozemky, zde se nalezájící a rozdělí se na číslované domoviny a až tyto přípravné práce budou vykonány, tu vláda okamžitě oznámí a zároveň naznačí, jakým způsobem má se každý přihlásiti, aby domovinu získal. Jakmile se to stane, oznámíme v P. Z. všechny podrobnosti.

Dne 12. května vydal prezident Roosevelt prohlášení, jimiž se otvírá rezervace Fort Hall v Idaho a sice ode dne 17. července. V této rezervaci nalézá se v celku 400,000 akrů pozemků, jež byly vládě postoupeny Indiany kmene Šošanů a Barmocků. Z těchto pozemků bude 5 čtverečných mil v okolí města Pocatello prodáváno veřejnou dražbou v poledne dne 17. července a nejmenší cena ustanovena na \$10 za akr. Tyž den všechny ostatní pozemky budou otevřeny domovním k osazení a zabrání. Každý, kdo chce zvěděti něco bližšího o zabrání těchto domovin, tu obrátí všechny podrobnosti u Government Land Office ve Washingtonu aneb ve vládní pozemkové řádovně v Pocatello, Idaho.

Die náhledu vídeňského dopisovatele londýnských Times vyvíjí právní vztah mezi návládní a všech neto srovnalost mezi oběma polovicemi říše nejvíce z ohledněno rozhodnutí rakouského ministerstva, že nebude ve vyjednávaní s Maďary pokračováno, pokud nedostane předlitavská polovice říše od nich odpověď na její dřívější návrhy ohledně otázky celů a vyrovnávací.

Dále prý vážnost situace jest patrna také z projevu rakouského obchodníka. Ti průmyslové asociace poslaly vládě současně pamětní listiny, kde se vyjádřily k předsedovi ministerstva, že die jejich náhledy je obchodní roztržka obou polovic říše vítanější nežli přistoupení na požadavky Maďarů.

Tato roztržka roztržka vzbuzuje pozornost celí Evropy. Již po mnoho roků byly vždycky spory mezi Uhry a Rakouskem o vyrovnání a jedině vlivu císaře Františka Josefa se podařilo vždy hrozící bouři zahnati. Uhry dosud byly v každém vyrovnání ve výhodě, neboť hlavní břímě daní spočívalo vždycky na předlitavsku. Letos vznikla daleko vážnější roztržka mezi Uhry a Rakouskem a nejen politické nejpřednější časopisy, ale i obchodní společnosti tvrdí, že to tak dále nemůže jíti a že se další ústupky nesmí Maďarům povoliti. V Uhrách ozývá se opět strana Košutova, která touží po úplné neovislosti a tak se očekávají v rakouské říši veliké převraty, jakmile přestane vládnouti nynější císař.

Dne 15. května udál se v Teplicích, v Čechách, kde jsou nyní pověstně litévé horké prameny, neobvyklý úkaz, neboť z tamních zřelých vytékala po celý den červenoohně zbarvená voda, obsahující značné množství železa a okru. Geologové vysvětlují tento úkaz v ten smysl, že nepochoybě souvisí s podzemní vulkanickou činností, kteráž posunula teplická zřídla poněkud zpět. Mají též za to, že to souvisí též se sopečnou činností na ostrovech západooindických a to vyzvozuji z té okolnosti, že podobný úkaz udál se v Teplicích krátce po 1. listopadu 1755, kdy se stalo ono památne a hrozné zemětřesení v Lisabonu. Následkem úpadku přelidněního prámymu na celém evropském kontinentu trpí kralci na

Die náhledu vídeňského dopisovatele londýnských Times vyvíjí právní vztah mezi návládní a všech neto srovnalost mezi oběma polovicemi říše nejvíce z ohledněno rozhodnutí rakouského ministerstva, že nebude ve vyjednávaní s Maďary pokračováno, pokud nedostane předlitavská polovice říše od nich odpověď na její dřívější návrhy ohledně otázky celů a vyrovnávací.

Dále prý vážnost situace jest patrna také z projevu rakouského obchodníka. Ti průmyslové asociace poslaly vládě současně pamětní listiny, kde se vyjádřily k předsedovi ministerstva, že die jejich náhledy je obchodní roztržka obou polovic říše vítanější nežli přistoupení na požadavky Maďarů.

Tato roztržka roztržka vzbuzuje pozornost celí Evropy. Již po mnoho roků byly vždycky spory mezi Uhry a Rakouskem o vyrovnání a jedině vlivu císaře Františka Josefa se podařilo vždy hrozící bouři zahnati. Uhry dosud byly v každém vyrovnání ve výhodě, neboť hlavní břímě daní spočívalo vždycky na předlitavsku. Letos vznikla daleko vážnější roztržka mezi Uhry a Rakouskem a nejen politické nejpřednější časopisy, ale i obchodní společnosti tvrdí, že to tak dále nemůže jíti a že se další ústupky nesmí Maďarům povoliti. V Uhrách ozývá se opět strana Košutova, která touží po úplné neovislosti a tak se očekávají v rakouské říši veliké převraty, jakmile přestane vládnouti nynější císař.

Dne 15. května udál se v Teplicích, v Čechách, kde jsou nyní pověstně litévé horké prameny, neobvyklý úkaz, neboť z tamních zřelých vytékala po celý den červenoohně zbarvená voda, obsahující značné množství železa a okru. Geologové vysvětlují tento úkaz v ten smysl, že nepochoybě souvisí s podzemní vulkanickou činností, kteráž posunula teplická zřídla poněkud zpět. Mají též za to, že to souvisí též se sopečnou činností na ostrovech západooindických a to vyzvozuji z té okolnosti, že podobný úkaz udál se v Teplicích krátce po 1. listopadu 1755, kdy se stalo ono památne a hrozné zemětřesení v Lisabonu. Následkem úpadku přelidněního prámymu na celém evropském kontinentu trpí kralci na

naše lodí jedna k druhé jsou lepší nežli ony kteréhokoliv loďstva na světě, ale proto nesmíme prý se klamati myšlenkou, že když jsme porazili malý národ, který měl jen nepatrné loďstvo, že můžeme býti hotovi s každým, kdo se nám postaví na odpor.

Senát ve svém zasedání dne 15. května věnoval většinou času rokování o záležitosti filipinské, načež přijato povolení na postavení železniční stanice ve Washingtonu a opevnění. Proctorův dotazek k povolení na opevnění, aby se propadající děla přijala, až zdalei se osvědčí, byl schválen. Též přijato povolení na postavení indianské školy ve Wahpeton, N. D.

V zastupitelstvu počalo týž den rokování o povolení na loďstvo a při tom zabočeno na filipinskou otázku. Dále usneseno, aby se pro domovní osvědčení pozemek v Colorado získaných vládou od Indianů kmene Ute. Jest to asi na 9 mil. akrů. Ujednáno též, jelikož tak často členové kongresu onemocní, aby strážce sněmovny opatřili zá-sobou léků a nástroje pro okamžitou pomoc onemocněným členům, jako to mají v senátu. Mudd z Md. oznámil, že podá dotazek k povolení na loďstvo, aby se nekupovala dějepisická kniha MacLayova pro ústav vládní, poněvadž jest dějepis její stranácký, zavdal přičinu k vyšetřování admirála Schleye a postavil námořnictví Soustati na pranýř a v posměch celému světu.

Zástupce Metcal z Californie podal dne 17. května návrh na národní konservatoriu hudby a umění pro lepší vzdělání žáků v hudbě vokální i nástrojové, jakož i v malbě a kreslení. Konservatoriu má býti rozložena na 4 sekce umístěné ve Washingtonu, New Yorku, Chicagu a San Franciscu.

V zasedání tomto přijat dodatek poslance Mudda, stanovící, že nemá býti věnováno z povolení pro loďstvo nic na zakoupení MacLayovy knihy, v níž je surověřivo-ženo na admirála Schleye, kterýž dotazek byl po krátké debatě jednolusně přijat.

## ZPRÁVY ZAHRANIČNÉ.

### Telegrafické

#### Rakousko-Uhersko.

Die náhledu vídeňského dopisovatele londýnských Times vyvíjí právní vztah mezi návládní a všech neto srovnalost mezi oběma polovicemi říše nejvíce z ohledněno rozhodnutí rakouského ministerstva, že nebude ve vyjednávaní s Maďary pokračováno, pokud nedostane předlitavská polovice říše od nich odpověď na její dřívější návrhy ohledně otázky celů a vyrovnávací.

Dále prý vážnost situace jest patrna také z projevu rakouského obchodníka. Ti průmyslové asociace poslaly vládě současně pamětní listiny, kde se vyjádřily k předsedovi ministerstva, že die jejich náhledy je obchodní roztržka obou polovic říše vítanější nežli přistoupení na požadavky Maďarů.

Tato roztržka roztržka vzbuzuje pozornost celí Evropy. Již po mnoho roků byly vždycky spory mezi Uhry a Rakouskem o vyrovnání a jedině vlivu císaře Františka Josefa se podařilo vždy hrozící bouři zahnati. Uhry dosud byly v každém vyrovnání ve výhodě, neboť hlavní břímě daní spočívalo vždycky na předlitavsku. Letos vznikla daleko vážnější roztržka mezi Uhry a Rakouskem a nejen politické nejpřednější časopisy, ale i obchodní společnosti tvrdí, že to tak dále nemůže jíti a že se další ústupky nesmí Maďarům povoliti. V Uhrách ozývá se opět strana Košutova, která touží po úplné neovislosti a tak se očekávají v rakouské říši veliké převraty, jakmile přestane vládnouti nynější císař.

Dne 15. května udál se v Teplicích, v Čechách, kde jsou nyní pověstně litévé horké prameny, neobvyklý úkaz, neboť z tamních zřelých vytékala po celý den červenoohně zbarvená voda, obsahující značné množství železa a okru. Geologové vysvětlují tento úkaz v ten smysl, že nepochoybě souvisí s podzemní vulkanickou činností, kteráž posunula teplická zřídla poněkud zpět. Mají též za to, že to souvisí též se sopečnou činností na ostrovech západooindických a to vyzvozuji z té okolnosti, že podobný úkaz udál se v Teplicích krátce po 1. listopadu 1755, kdy se stalo ono památne a hrozné zemětřesení v Lisabonu. Následkem úpadku přelidněního prámymu na celém evropském kontinentu trpí kralci na

Dne 15. května udál se v Teplicích, v Čechách, kde jsou nyní pověstně litévé horké prameny, neobvyklý úkaz, neboť z tamních zřelých vytékala po celý den červenoohně zbarvená voda, obsahující značné množství železa a okru. Geologové vysvětlují tento úkaz v ten smysl, že nepochoybě souvisí s podzemní vulkanickou činností, kteráž posunula teplická zřídla poněkud zpět. Mají též za to, že to souvisí též se sopečnou činností na ostrovech západooindických a to vyzvozuji z té okolnosti, že podobný úkaz udál se v Teplicích krátce po 1. listopadu 1755, kdy se stalo ono památne a hrozné zemětřesení v Lisabonu. Následkem úpadku přelidněního prámymu na celém evropském kontinentu trpí kralci na

Dne 17. května odbývána korunovace Alfonse XIII., kterýž dosáhnul 16 roků svého věku. V poslanecké sněmovně mladý král odpřisáhnul, že bude zachovávat španělskou konstituci, ale žádná koruna nebyla mu při těchto obřadech posazena na hlavu a celý korunovační děj byl tak jednodu- chý, jako nastolení presidenta Spoj. Států. Po tomto obřadu se odebral král do paláce a přijímal zde gratulace cizích zástupců.

Šumavě velikou bídu a hlad. Obchodní ministr přijal dne 14. května zástupce nouzí postižených okrsků a pohovořil s nimi o potřebách a cestách k odpočívání nebláhého stavu věcí. Náměstek purkmistrův z Budějovic pravil, že domácí kralci nevydělávají dnešního dne ani z haléře za hodinu (!) a na to ministr slíbil, že se postaví o záležitost filipinské, načež přijato povolení na postavení železniční stanice ve Washingtonu a opevnění. Proctorův dotazek k povolení na opevnění, aby se propadající děla přijala, až zdalei se osvědčí, byl schválen. Též přijato povolení na postavení indianské školy ve Wahpeton, N. D.

## Rusko.

Prohlašuje se, ačkoli úředně to dosud nebylo potvrzeno, že byl Balšanev, vrah ministra Sipjajina, již předminulé pondělí v Schluessselburgu popraven.

Sensační časopis vídeňský, Morgen Zeitung, oznamuje, že byl ve Vilně jistý počet ruských provinčních politických tělesně zřídán. Bylo jich přý 36 slevčeno zmrskáno u přítomnosti guvernéra a následkem toho několik jich na utrpení rány zemřelo.

V baltických provinciích poškodily mrazy a sucha podzimní zásev a rolníci se hrnou proudy do Moskvy, aby zde hledali práci. Z Riazanu, místa asi 100 mil vzdáleného od Moskvy, jest vysláno denně 6 zvláštních vlaků hladovějících a zimou zmofněných mužů, kteří nechali doma ženy a děti.

## Španělsko.

Se sázami v očích loutila se královna vladárka dne 12. května se svými ministry, vzdávajíc se poručnické vlády za nezletilosti svého syna Alfonse.

Zvláštní zástupce Spoj. Států ke korunovaci španělského krále Alfonse Dr. Jaber L. M. Curry přijel dne 13. května do Madridu a byl na nádraží uvítán tajemníkem amerického vyslanectva a markýzem Vallalobarem, jež zastupuje španělskou vládu při vítání zástupců cizích mocností. Druhého dne byl Curry dovezen do královského paláce, kde byla mu vzdána vojenská stráž a sama pocta, jaká se vzdává cizím panovníkům na návštěvu zavítávším a na to byl uveden do audienční předstí, kde byly už shromážděny jiné cizí delegace. Curry a tajemník amer. vyslanectva, Simpson, byli na to představeni králi, jež byl oblečen ve tmavomodrou uniformu námořních kadetů. V audienční síni byla přítomna též královna-matka, kteráž Curryho srdečně pozdravila a naslouchala pozorně jeho řeči, načež král i královna pohovořili s Currym několik přátelských slov a audience byla ukončena.

Koronovační slavnosti započaly dnem 15. května za velice příznivého počasí. Oblouha byla jasná a slunko zářilo plným jarem, když přijížděli královským vlakem vzácní hosté, vévoda Connaught, princ Albert pruský, velkokníže ruský Vladimír, princové Kristian dánský a Mikuláš řecký, princové marocký a siamský. Slavnosti korunovační započaly se slavností pořádanou na počest patrona města Madridu, sv. Isidora. Když přijel vlak, vojsko vzdalo čest a kapely spustily královský pochod. Vyslancové sčůstulni se přehlídky vojska, načež se odebrali po skončené parádě do královského paláce, kde byli přivítáni královnou-regentkou a mladým králem. Na Puerta del Sur uspořádán veliký býčí zápas, v němž bylo zápaseno s 8 býky. Během koruno-vačních slavností bude obdáváno celkem 15 zápasů s býky, na něž bylo opatřeno 100 nejislitějších a nejdívočejších zvířat. Ti tisíce osob poděle se na hostině, která byla lidu připravena. Takové hostiny budou lidu připravovány každodenně až do 24. května. Všechny děti, narozené dne 17. května, totiž v den korunovace, obdrží společní knížky s jistým vládem. Takto bude v celku rozdáno asi 200,000 peset. Všechně zvláštní zástupcům cizích mocností, kteří zavítali do Madridu ke korunovaci, byl udělen řád Karla III.

Dne 17. května odbývána korunovace Alfonse XIII., kterýž dosáhnul 16 roků svého věku. V poslanecké sněmovně mladý král odpřisáhnul, že bude zachovávat španělskou konstituci, ale žádná koruna nebyla mu při těchto obřadech posazena na hlavu a celý korunovační děj byl tak jednodu- chý, jako nastolení presidenta Spoj. Států. Po tomto obřadu se odebral král do paláce a přijímal zde gratulace cizích zástupců.

Dne 17. května odbývána korunovace Alfonse XIII., kterýž dosáhnul 16 roků svého věku. V poslanecké sněmovně mladý král odpřisáhnul, že bude zachovávat španělskou konstituci, ale žádná koruna nebyla mu při těchto obřadech posazena na hlavu a celý korunovační děj byl tak jednodu- chý, jako nastolení presidenta Spoj. Států. Po tomto obřadu se odebral král do paláce a přijímal zde gratulace cizích zástupců.

Angličané počínají ztráceti naději, že válka bude co nejdříve ukončena a že na bojišti zavlaďne trvalý mír. Lidé se smýšlením Búrů dokonale obeznámení tvrdí, že toto se nespokojí s podmínkami jim nabízenými a budou hledět dalším vyjednávaním dociliti výhodnějších podmínek. I pověstný lord Chamberlain se neodává velikým nadějím na ukončení války, jak to vyznívalo z posledního jeho řeči a vrchní vádce anglických vojsk, Kitchener, také pozbyl mnoho z různých svých nadějí. Proto počal zase hroziti Búrům.

Jak "spolehlivě" jsou zprávy Kitchenerovy, toho důkazem jest, že již dne 3. července úřadně oznámil, že jest jen 13,500 Búrů v poli, ale od toho dne, die jeho týdních výkazů, bylo mnoho Búrů usmrčeno a mimo to bylo jich přý 17,250 zajato. Jak se tyto počty Kitchenerovy srovnávají, to ví jen on a bohové!

Búrští delegáté, shromážděni ve Vereeniging v Zvaalsku, odbývali minulého čtvrtku a pátku dlouhé porady, avšak o jich výsledku neprohlásil dosud nic na veřejnost. Ve Vereeniging nalezá se asi 160 delegátů a die jimi pronesených poznámek se soudí, že většina bude hlasovati pro další vedení války.

Krásné počasí podporovalo hlavně den slavnosti. Již časné ráno pochodovalo vojsko za zvuků svých kapel ulicemi ke královskému paláci a tam se rozesťavilo. Na Plaza de Armas před palácem seřadil se ve 2 hodiny odpolodne královský průvod slavnosti a ubíral se k parlamentním budovám, dne byla přísaha složena. Průvod sklýtal obrázek středověké malebnosti a nádhery. V čele průvodu jel královský štóba a za ním trubačí a biřicové, jejichž koně byli vedeni lokaji. Za nimi následovali heraldi a koně krále a kr